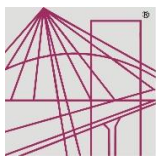

Warszawa, dnia 5 stycznia 2026 r.

P O L S K A
I Z B A
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

DKK.006.4.30.2025

Pan
Wiesław Leśniakiewicz
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw
Wewnętrznych i Administracji

Szanowny Panie Ministrze,

w imieniu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa przesyłam uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej (znak: DP-WL.0231.52.2025.MZ, UD317).

I. Odnośnie do proponowanego art. 92a ust. 2 ustawy

Zgodnie z brzmieniem proponowanego art. 92a ust. 2: „Zgody na zastosowanie rozwiązań zamiennych na wniosek inwestora lub właściciela obiektu budowlanego uzasadniony ekspertyzą techniczną udziela albo odmawia udzielenia w drodze postanowienia właściwy miejscowo wojewoda. Na postanowienie nie służy zażalenie.”

Proponowane brzmienie może powodować wątpliwości, czy forma postanowienia jest właściwa tylko dla rozstrzygnięcia o odmowie udzielenia zgody na zastosowanie rozwiązań zamiennych, czy też forma ta dotyczy również udzielenia zgody. Aby uniknąć wątpliwości w tym zakresie proponuje się, aby w pierwszym zdaniu art. 92a ust. 2 wstawić przecinki przed oraz po sformułowaniu „w drodze postanowienia”, a w konsekwencji nadać temu przepisowi następujące brzmienie:

„2. Zgody na zastosowanie rozwiązań zamiennych na wniosek inwestora lub właściciela obiektu budowlanego uzasadniony ekspertyzą techniczną udziela albo odmawia udzielenia, w drodze postanowienia, właściwy miejscowo wojewoda. Na postanowienie nie służy zażalenie.”

II. Uwaga dodatkowa – odnośnie do proponowanych art. 92a ust. 2 i art. 95a ust. 3 ustawy oraz obowiązujących art. 31 ust. 4 i art. 111 ust. 3 ustawy.

Ostatnie zdanie każdego z niżej wymienionych przepisów:

- (i) proponowanych art. 92a ust. 2 i art. 95a ust. 3 ustawy,
- (ii) obowiązujących art. 31 ust. 4 i art. 111 ust. 3 ustawy,

o brzmieniu „Na postanowienie nie służy zażalenie”, jest zbędne. Zażalenie jest środkiem zaskarżenia przewidzianym przepisami K.p.a., zatem postanowienia są zaskarżalne w drodze zażalenia tylko wtedy, gdy są wydawane w toku postępowania administracyjnego oraz tylko wtedy gdy „kodeks tak stanowi”. Oznacza to, że wyraźnego wskazania wymagają jedynie te postanowienia, które są zaskarżalne w drodze zażalenia, nie zaś te, co do których zażalenie nie przysługuje. Proponuje się więc usunięcie ostatniego zdania w każdym z ww. przepisów.

III. Odnośnie do proponowanego brzmienia art. 94 ust. 1 ustawy

Obliczenie pojemności MDS w oparciu o proponowane brzmienie art. 94 ust. 1 ustawy będzie stwarzało istotne trudności w przypadku bardzo często projektowanych budynków o funkcji mieszanej (np. budynków mieszkalno-usługowych). Należy bowiem zwrócić uwagę, że punkty 1 i 2 proponowanego przepisu mają dotyczyć:

- (i) pkt 1 – tylko budynków mieszkalnych wielorodzinnych, zaś pojemność MDS ma być liczona w odniesieniu do powierzchni użytkowej tylko lokali mieszkalnych;
- (ii) pkt 2 – tylko budynków użyteczności publicznej, zaś pojemność MDS ma być liczona dla całego budynku według wskaźnika dla budynków użyteczności publicznej, który jest mniejszy niż dla budynków mieszkalnych wielorodzinnych.

Wobec powyższego proponuje się, aby proponowany art. 94 ust. 1 uwzględniał również, w sposób jednoznaczny, budynki o funkcji mieszanej, tj. budynki mieszkalno-usługowe, a w konsekwencji proponuje się, aby miał on następujące brzmienie:

„1. Kondygnacje podziemne w budynkach użyteczności publicznej, budynkach mieszkalnych wielorodzinnych **lub budynkach mieszkalno-usługowych, w których część budynku przeznaczona jest pod funkcję mieszkalną wielorodzinną**, oraz garaże podziemne, jeżeli nie przewidziano w nich budowli ochronnej, projektuje się i wykonuje w sposób umożliwiający zorganizowanie w nich miejsc doraźnego schronienia o pojemności nie mniejszej niż liczba osób równa:

- 1) dla budynków mieszkalnych wielorodzinnych – ilorazowi łącznej powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych i wskaźnika 20 m² na osobę,
- 2) dla budynków użyteczności publicznej – ilorazowi powierzchni użytkowej budynku i wskaźnika 15 m² na osobę,
- 3) dla budynków mieszkalno-usługowych – sumie:
 - a) ilorazu łącznej powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych i wskaźnika 20 m² na osobę, oraz
 - b) ilorazu powierzchni użytkowej części budynku przeznaczonej na potrzeby użyteczności publicznej i wskaźnika 15 m² na osobę,
- 4) dla garaży podziemnych – dwukrotności liczby stanowisk postojowych dla samochodów, jeżeli z pkt 1-3 nie wynika większa liczba osób

– przy czym nie większej niż liczba osób równa ilorazowi 75% powierzchni kondygnacji podziemnej lub garażu podziemnego i wskaźnika 1,5 m² na osobę.”

IV. Odnośnie do proponowanego art. 94 ust. 2 ustawy

Proponowane brzmienie art. 94 ust. 2 ustawy budzi wątpliwości co do tego, czy wskazane w tym przepisie przesłanki muszą być spełnione łącznie, czy wystarczy, aby spełniona była tylko jedna z nich. PIIB postuluje doprecyzowanie przepisu w tym zakresie.

V. Odnośnie do proponowanego art. 94 ust. 1 i 94 ust. 2 pkt 3 ustawy

Wskazane powyżej przepisy odnoszą się „ogólnie określonej powierzchni” bez precyzowania, o jaką powierzchnię chodzi. PIIB postuluje doprecyzowanie o jaką powierzchnię garażu podziemnego lub kondygnacji podziemnej chodzi – czy chodzi o powierzchnię użytkową, czy inny rodzaj powierzchni.

Z poważaniem
Mariusz Dobrzeński

Prezes Krajowej Rady PIIB
(dokument podpisany elektronicznie)